

Sygn. akt IV KK 435/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Dorota Szczerbiak

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie D. S.

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 stycznia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 sierpnia 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w P. z dnia 16 kwietnia 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i utrzymany nim w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w P. w zakresie orzeczenia o karze łącznej
grzywny.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P., wyrokiem łącznym z dnia 16 kwietnia 2013 r., po rozpoznaniu sprawy D. S. - skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w P:

I. z dnia 21 czerwca 2010 r., sygn. akt II K 332/10, za przestępstwo popełnione w dniu 28 marca 2010 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby i karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 15 zł każda, postanowieniem z dnia 6 października 2011 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. z dnia 7 grudnia 2010 r., sygn. akt II K 903/10, za przestępstwo popełnione w dniu 27 kwietnia 2009 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby i karę grzywny na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wysokości 40 stawek dziennych po 20 zł każda, postanowieniem z dnia 5 marca 2012 r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;

III. z dnia 13 lipca 2012 r., sygn. akt II K 946/11, za przestępstwo popełnione w dniu 17 stycznia 2011 r., na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby i karę grzywny wysokości 80 stawek dziennych po 10 zł każda;

IV. z dnia 15 listopada 2012 r., sygn. akt II K 916/11:

- za przestępstwo popełnione w dniu 6 sierpnia 2011 r, na krę roku pozbawienia wolności,

- za przestępstwo popełnione w dniu 8 czerwca 2011 r. , na karę roku pozbawienia wolności,

- za przestępstwo popełnione w lipcu 2010 r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności - na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

V. z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt II K 21/12, za przestępstwo popełnione w dniu 2 stycznia 2012 r, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

1. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt I oraz pkt II i wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. połączył kary orzeczone wyrokami opisanymi w pkt III oraz pkt IV i V i wymierzył skazanemu karę

łącną 2 lat i 4 miesiocy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w rozmiarze 130 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł. Ponadto orzekł o zaliczeniu na poczet orzeczonej w pkt 2 kary łącznej pozbawienia wolności okresu rzeczywistego pozbawienia wolności, „utrzymał w mocy pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach opisanych w pkt I – IV, nie będące przedmiotem niniejszego postępowania” oraz rozstrzygnął o kosztach sądowych.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca skazanego, wnosząc o zastosowanie pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej.

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2013 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Kasację od tego wyroku wniósł – na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. – Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w całości, na korzyść skazanego. W kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 433 § 1 k.p.k. i art. 440 k.p.k. polegające na dokonaniu nienależytej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy rażąco niesprawiedliwego wyroku sądu I instancji, wydanego z rażącym naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 85 k.k. wskutek połączenia w pkt 2 wyroku łącznego jednostkowych kar grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 zł każda i 50 stawek dziennych po 20 zł każda, w sytuacji gdy kara 50 stawek dziennych grzywny nie została orzeczona wobec skazanego D. S.

Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, stąd jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma bowiem skarżący, że Sąd Okręgowy w K. utrzymał w mocy wyrok łączny, który wydany został z rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego - art. 85 k.k.

Wymierzenie kary łącznej w wyroku łącznym uzależnione jest od spełnienia przesłanek z art. 85 k.k. Zgodnie z tym przepisem sąd orzeka karę łączną wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok,

choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono mu za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Jednym z warunków wymierzenia kary łącznej są więc kary tego samego rodzaju orzeczone za pozostające w zbiegu przestępstwa.

Z zestawienia dat popełnienia czynów przypisanych D. S., dat wydania wyroków w sprawach objętych postępowaniem w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz kar orzeczonych tymi wyrokami wynika, że brak było podstaw faktycznych i prawnych do orzeczenia kary łącznej grzywny (pkt 2), gdyż karę tego rodzaju wymierzono jedynie wyrokiem z dnia 13 lipca 2012 r., sygn. akt II K 946/11 (pkt III części wstępnej). Natomiast wyrokami opisanymi w punktach IV i V części wstępnej, które również objęte zostały zaskarżonym wyrokiem łącznym, skazanemu kary grzywny nie wymierzono.

Brak korekty tego rozstrzygnięcia przez Sąd odwoławczy, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych w apelacji obrońcy skazanego zarzutów, jest nie tylko równoznaczny z rażącym naruszeniem wskazanych w zarzucie art. 433 § 1 k.p.k. i art. 440 k.p.k., ale również oznacza, że takim samym uchybieniem – jak wyrok sądu pierwszej instancji - obciążone jest zaskarżone orzeczenie Sądu Okręgowego w K. Uchybienie to miało ewidentny wpływ na treść wyroku, gdyż w jego następstwie wymierzono skazanemu karę łączną, choć nie było ku temu podstaw.

Dlatego podniesione w kasacji zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego są zasadne. Natomiast zawarty w niej wniosek o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w K. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania (którym Sąd Najwyższy nie jest związany) okazał się nietrafny. Po pierwsze, brak jest podstaw do uchylenia wyroku w całości, skoro jest on wadliwy jedynie w zakresie kary łącznej grzywny, a więc jednej z trzech kar łącznych, orzeczonych wyrokiem następnie utrzymanym w mocy przez Sąd Okręgowy w K. Po drugie, po uchyleniu zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej grzywny wydanie orzeczenia następczego stało się bezprzedmiotowe.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

